

Jeg vil også gerne på forhånd berolige hr. Jens Rohde med, at ligesom CD ikke er blevet lokket af nogle, der har forsøgt at skjule noget ideologi for os, er vi gået ind i debatten med vidt åbne øjne og frygtløse over for de tre pinde, der står i vores forslag til vedtagelse.

Det, der er vores anliggende, er ikke valuta-handel i sig selv. Det, der er vores anliggende, er bedre vilkår for de fattigste i denne verden, og den vare kan valutaspekulanterne ikke levere. Det, der er vores anliggende her, er altså at skabe – som vi også skriver – nogle koordinerede, bilaterale eller multilaterale gældslettelser, og her mener vi fortsat, at Danmark skal gå foran. Vi skal skabe bedre vilkår for de fattigste.

Det betyder også, at de skal have markedsvilkår, og nu er det jo sådan, at USA og EU ikke er liberale. Hvis vi kigger på landbrugspolitikken, har vi måske et af denne verdens største etiske problemer, og nu citerer jeg en af hr. Jens Rohdes partifæller, H.O.A. Kjeldsen, da han i sin egen-skab af President of World Federation of Farmers sagde: »Den vestlige verdens landbrugsstøtteordninger har været skyld i flere dødsfald i ulandene end naturkatastrofer.« Her har vi altså et etisk problem, som vi må forholde os til. Vi må give de fattigste lande bedre vilkår, vi må rive vore egne protektionistiske mure ned og lade dem få del i udviklingen.

Det drejer sig også om den teknologiske udvikling, og her er det jo rørende at høre hr. Kim Behnke tale om Bill Gates' store sociale hjerte. Det har vi hørt før, men jeg vil sige, at når f.eks. Kina og Mexico er med i IT-udviklingen i dag, er det ikke på grund af Bill Gates, men på trods af Bill Gates. Derfor glæder det os, at den danske regering, indtil nu i hvert fald, har sagt nej til softwarepatenter og til patenter på algoritmer osv., som jo er med til at skabe et yderligere gab mellem rig og fattig i denne verden, og det er vores opfordring til regeringen at holde fast på dette punkt. Tænk, hvis den første, der så lyset, da der blev sagt »Bliv lys«, havde taget patent på det, så vi andre skulle betale hver gang. Men det er den verden, hr. Jens Rohde plæderer for.

Når det drejer sig om de forpligtende sociale og miljømæssige fremskridt, der lægges op til at skabe, mener vi, at der er flere elementer, der spiller ind her. Der er demokratiudviklingen i de fattigste lande, og der er demokratiudvikling i de nye demokratier. Der er også brug for nogle finansieringsmodeller, der er brug for at fastholde den danske bistand, og her har det jo været

bedrøveligt at se, at hr. Jens Rohdes parti er gået til angreb på netop den danske ulandsbistand.

Den tredje pind går på at medvirke til at dæmpe store udsving på de finansielle markeder, som i visse situationer kan medføre kortfrie-stede risici. Igen er det ikke handelen som sådan, vi er ude efter, og det er heller ikke valuta-transaktionerne, som er et onde. Det er de situationer, hvor en national økonomi af forskellige årsager kan være svækket, og uden reference af ideologisk art vil jeg lige citere mesteren i Det Ny Testamente, som siger, at hvor ådslet er, dér samles gribbene. Det gælder jo også på de finansielle markeder.

Nu er det sådan, at når det drejer sig om de svageste i denne verden, kan man vælge flere modeller. Man kan vælge medicin, eller man kan vælge aktiv dødshjælp, og efter at have lyttet til debatten i dag har jeg forstået det sådan, at hr. Jens Rohdes recept lyder på den aktive døds-hjælp. Men her synes jeg, at vi må stå sammen og finde den rigtige medicin. Jeg tror ikke, at Tobin-skatten er en universalkur, jeg er ikke en-gang sikker på, at jeg kan lide den, men der er brug for at finde en medicin, der kan dæmpe de store udsving.

Så vil jeg slutte af med at sige, at jeg har også studeret økonomi, og her kan man jo spørge, hvordan det frie marked virker, og hvilken logik der ligger bag, når kurserne stiger eller falder på børserne. Den bedste forklaring, jeg har kunnet finde, var i en lærebog, der sagde, at det er det samme, som når duerne letter på Rådhuspladsen: Hvis der er én der letter, så letter alle.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jamen så er det da godt, at der er nogle af os, der kan skyde dem ned, havde jeg nær sagt.

Jeg vil sige, at første del af hr. Børge Klit Johansens tale var vel talt, og at vi er fuldstændig enige. Der er behov for fri markedsadgang, og der er behov for, at vi åbner vore markeder, så de fattige lande har mulighed for at bygge deres egne økonomier op og ikke bliver så afhængige af at skulle spise nådsensbrød af vores hånd. Det er lidt den fornemmelse, man har en gang imellem, når godhedsindustrien tager fat, for i virkeligheden vil de jo gerne have, at de fattige skal blive ved med at spise nådsensbrød af deres hænder. Men det er der jo ikke ret meget perspektiv i.

Vi er ikke interesserede i aktiv dødshjælp, og vi mener heller ikke, det er et mål i sig selv at